

Előfizetési árak:

Helyben

és

Postán küldve:

Egy évre 10 ft.

Félévre 5 ft.

3 hóra 2 ft 50 kr.

Egyes szám

10 kr.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

Megjelen hetenkint ötször, hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön, szombaton.

Előfizetési pénz s minden közlemény Főpiacz Vecsergház földszint a szerkesztőséghez bérmentve küldendő.

Előfizetheti helyben: **Telegdi K. Lajos** és **Csáthy Károly** könyvkereskedésében s a szerkesztősnél. — Egyébütt a postahivatalok utján.

Hirdetési díj:
Öt hasábos petit sorért 5 kr.
Nyiltéren megjelenő közlemény 3 hasábos 15 kr.
Nagyobb terjedelmű, mint szinte több izbeli hirdetések máttól fogva, alku szerint a **legolcsóbb** árért.

Bélyegdíj:
minden bélyegért külön 30 kr.

A magyar önkéntes hadiak érdekében.

r.) A debreczeni önkéntesek tisztí vizsgája, vagyis helyesebben e vizsga meghiusulása városunkban pár nap óta közbeszéd tárgyát képezi.

Nem szokásunk s a hirlapirói hivatással általában össze nem férő dolognak tartjuk, bármely alárendelt érdekű dolgot, csak azon okból, mert közajkon forog, hirlapi czikk tárgyává tenni; de mivel ez alkalommal oly ügyről van szó, mely városunknak, sőt hazánkunk ifjuságát érdekli, s mely azonkívül hazai nyelvünk jogosultsága kérdésével összefügg, a közügyre nézve hasznosak vélünk lenni azáltal, ha nézeteinket e tárgyról a nyilvánosság előtt kifejtjük. — Ama fentérintett közbeszéd tárgya és az ügynek — miként hiteles kuforrások által értesülünk — való tényállása az, hogy a temesvári vizsgálati bizottmány visszautasította a tisztí vizsgának magyar nyelven való leté telét; eme megtagadásnak igazolásául pedig egy, a vizsgát megelőzőtt napon felsőbb helyről érkezett utasításra hivatkozott.

Nem ujság előttünk azon sokszoros ellenmondást magában rejtő, s egyedül a körülmények által kimagyarázható szomorú tény, hogy a magyar hazában, a közélet bármely pályáján, csakis a német nyelv segítségével boldogulhatni; valamint a történet amaz iróniája sem ösmeretlen előttünk, mely szerint az osztrák monarchiát alkotó cseh, lengyel, horváth, szerb, magyar stb. nemzeteknek csak német nyelvű, — így többnyire meg nem értett — buzdítás mellett kellett védeni a monarchiát, mint szűkebb hazájok körülmények-okoza keretét. De mióta az ellenmondásokat mindig kiegyenlítő történet maga megmutatta, hogy más nyelv, például a magyar nyelv is alkalmas azon hatás eszközzésére, melyet az egyedül üdvözítő németnek akarnak kizárólag tulajdonítani, azóta azt hittük, és reméljük is, hogy a nyelv többé nem irányadó márt valakinek katonai tudománya és képessége iránt; — valamint általában véve kéttégtelen, hogy a tudomány, tudomány marad bármely élő nyelven fejteztessék ki.

E reményünkben esalatkoztunk, s e esalatkozásunk annál keserűbb, mert legkevésbé sem voltunk reá elkészülve. Nem jutott eszünkbe feltenni és lehetségesnek tartani azt, hogy miután a közös hadügyministernek egy régibb rendelete a vizsgát kinek kinek anyanyelvén engedni letenni; miután a helybeli katonai előljáróság, e rendeletre támaszkodva, még az utolsó perczen is azzal biztatta önkénytesainkat, hogy a vizsgát magyar nyelven fogják letehetni s hogy miután ezzel összhangzólag mind a tanítás, mind az időközi vizsgálatok, mind végre a fővizsgára való előkészületek magyar nyelven történtek s folytak, nem hihettük — mondjuk — hogy ily kétséget nem engedő előzményekkel szemközt, a temesvári vizsgálat bizottmány, a magyar nyelvű vizsgát, törvényerejű rendeletre hivatkozva, visszautasíthassa.

Ez megtörtént; s minthogy a rögtöni orvoslát ez ügyben már az idő rövidsége miatt is lehetetlen, ezuttal azon eljárás megítélésétől is tartózkodunk, mely a vizsgálati tárgyak mennyiségének és kiterjedésének meghatározásában lön elkövetve; megelégszünk annak felemlítésével, hogy a temes-

vári bizottmány által tett követelmények ugy viszonylanak a Debreczenben — utasítás szerint — tett előkészületekhez, mint tíz az egyhez. — Nem is azoknak érdekében szólaltunk fel, kik a jelen alkalommal áldozataivá lettek a katonai bürokratismusnak, és a bizonyos helyeken még mindig fennálló magyar nyelv elleni antipathiának; hanem azoknak érdekében, kiket, ha a tanúságot nem használják fel és a közmondásos káron nem tanulnak, jövőre hasonló sors érrend.

Ezeknek következő, a tapasztalat által helyben hagyott tanácsot adhatnók: barátokozzanak meg kénytelenségből azon gondolattal, hogy a közös hadseregben a német nyelv birja — miként az elnevezés mutatja — jogtalanul — az elsőbbséget, s tanuljanak ennek folytán éjjel nappal németül, mert „in hoc signo“ lesz tiszté; a tisztí vizsgálatot ne tartsák könnyűnek, hanem olyannak, melyet egyedül megfeszített szorgalmu tanulás után lehet sükeresen letenni; s végre, mi mindennek alapfeltétele gyanánt, s miként a tapasztalás bizonyítja, mellözhetlen szükségnek mutatkozik, azon évbén, melyben katonai kötelességüknek kívánnak eleget tenni, hagyjanak abban minden egyéb foglalkozást. A katonai év rövid; fele része gyakorlati dolgokkal mulik el; s ha a másik rész több felé van elforgásolva: teljesen lehetetlen megfelelni a tisztí vizsga követelményeinek.

Azokban hinnünk kell a gondviselésben, hinnünk kell a nemzet geniusában, hinnünk kell az országgyűlésben, sőt hinnünk kell még a kormányban is, mely magyar felelős ministeriumnak nevezetik, hogy azon, a természet szerint mindenkivel vele született és senkitől el nem idegeníthető joguk gyakorolhatását, hogy anyanyelvén tanulhassanak és adhassa elő a honvédésre vonatkozó ismereteit, visszafogják mielőbb állíttatni, s nem fogják túrni, hogy a magyart, legyen az akár katona, akár polgár, folyvást a költő ama szava jellemezze: „nem találta honját a hazában!“

Különbén, ha a magyar továbbra is csak annyiban teszi felét a birodalomnak, hogy a közös terhet viseli, a jogot pedig még a természet primitív törvényei utmutatása szerint sem gyakorolhatja: ugy valóban megfoghatlan, minő vívmány ez a közös ügyes kiegyezés?!

Nem kell tulzó függetlenségi hajlam, sem a nyersnyakas magyar rajongó hazaszeretete ahoz, hogy eme vágyunk teljesedését hangsúlyozzuk; magából azon állásból is, mit a kormány a birodalom másik fele irányában elfoglal, következik azon elutasíthatlan kötelesség, hogy a kormány sürgetőleg segítsen e bajon, hogy a magyar katonai értelmiségnek adja vissza anyanyelvhez jogát.

Érdekében áll ez hazánkunk, mely az élethálóra vállalkozott magyar ifjuság irányában ennyi kötelezettséggel tartozik, érdekében áll a királyi trónnak és a birodalom tulsó részének is, hogy a tősgyökeres magyar ifjuságot ne rekessze ki a tisztí osztályokból, mert, ha a hont és a királyt kell védeni, mindig az áldozatokra kész magyar nemzedék áll első sorban; érdekében áll a hadi tudománynak, melynek magyar nyelven fejlesztése sem lesz gyakorlatára a világnak

Mig ellenben nincs semmi aiaposok, hogy a magyar katona idegen nyelvre kényszeríthetessék.

Fölkérjük tehát a ministeriumot: azonnal

szüntesse meg e tekiutetben azon gyakorlatot, hogy a magyar királyon és magyar kormányon kívül más, valami láthatlan hatalom is rendelkezik.

Ujdonságok!

Előfizetési felhívás!

A t. cz. Közönséget felkérjük az előfizetési pénzek mielőbb beküldésére, hogy a nyomtatandó példányok iránt tájékozhatassuk magunkat. Az előfizetési árak a lap élen olvashatók. A postán küldendő előfizetési díjakra nézve legolcsóbb a postai utalvány, mely minden postahivatalnál kapható.

— **Városi közgyűlés** tartatik szerdán dec. 29-én d. e. 9 órakor. Tárgy: az 1870-ik évi költségvetés megállapítása.

— **A debr. főiskola polgári osztályában** egy tanári szék véletlenül megüresedett, s mint hitelesen értesülve vagyunk, máig betöltetlen. Figyelmeztetjük ezen ideiglenesen elnyerhető hivatalra az elemi mennyiségű s természettudományok avatottjait. A főiskolai igazgatónál teendő jelentkezés e hó végéig nem lesz késő.

— **A kereskedő ifjak** utolsó zártkörű táncestélye kedélyesen folyt le tegnap a „Fehérlő“ nagyteremében. Közönség mind két nemből gazdagon volt képviselve. — A kedv határt nem ismerő mérvben csapongott; a vigalom reggeli 6 óráig tartott.

— **A „Színpad“** című heti lapra, mely f. évi novemberben Budán indult meg, mely nemzeti színeztünk, tehát közvetve nemzeti nyelvünk közlönye érdekes tartalommal bir, e szerint megérdemli a pártolást, figyelmeztetjük a t. cz. Közönséget. Előfizetése ára 1870 január 1-től egy évre 6 ft. félévre 3 ft, negyedévre 1 ft 50 kr. A kiadó hivatal (Budán harminczad utca 668 sz. a.) addig, míg készlete tart, ingyen szolgál új előfizetőinek a mult évi számokkal.

— **A népösszeírásban**, mint már nyilvánossá tétetett, az 1869. decz. 31-diki létszámot kell felvenni. Ezen létszám biztos megtudhatása végett, mindenkinek ott kell össziratnia, a hol decz. 31-kén lakik vagy tartózkodik. Miután azonban nálunk a cselédek épen az év végén szokták helyöket változtatni, s január első napjaiban vagyis az összeírásra kitűzött időben még számosan bizonyos hely nélkül vannak: nehogy emiatt azok az összeírásból kimaradjanak s a számlálás hiányos legyen, a törvény értelmében 20 frtig terjedhető büntetés terhe alatt, kötelességökké tétetik a cselédartó gazdáknak, háztulajdonosoknak és lakóknak egyiránt, hogy a tőlök eltávozó cselédek nevét, életkorát, vallását, születéshelyét, honosságát, irni olvasni tudását, eltávozások előtt, az illető rovatokba pontosan bejegyezzék, vagy bejegyeztessék. Be kell pedig jegyezni, nemcsak a háznál levő, hanem a külső birtokon (tanjákon, majorsági földeken, hizlalóknál stb.) szolgáló minden helybeli és idegen férfi és nőcselédet is. Minden cselédartó, tartozik névalírásával igazolni, hogy az összeírásból, eltávozott cselédjei közül senkit sem hagyott ki, az így betöltött ivet pedig, köteleztetik gondosan megtartani, s jövő január első napjaiban, a házról házra járó küldötteknek — ügynököknek — átadni.

Kelt Debr. 1869. decz. 18. A városi tanács.

— **Szombaton** a színházi nyugdíj alapítókéje gyarapítására tartott színi előadás brutto jövedelme 417 forint 50 kr. volt; költségek levonásával maradt 337 ft. 50 kr. Ez összeget intendans Kiss Sándor és titkár Szabó József 11 fittal szaporították; és így a nyugdíj tőkéhez összesen 348 ft. 50 kr. csatoltattott.

— **Láposy Ferencz** hazai legkitünőbb ifju kereskedőink egyike a legközelebbi karácsonnünnepen jegyezte el Csanak József szellemdu leányát Róziát. A legőszintébb örömmel fejezzük ki e kedves frigy felett.

ekér élet,
; az élet-
lett 5-5 fr
A szalon-
fr. mázsa
ak, magas
jás 10 kr.
ma reggel
ebbé vált,

121—35

Károly.

Mindenféle tü, ezérna és selyem kapható.
Mencze H. A.

185. 4
180. 19

Közház házutáni földével együtt örökáron eladó.
Értekezhetni a bent lakó tulajdonossal.

Mocsy József.
váltótörvényeséki kiküldött végrehajtó.

— A ref. egyházi gyűlésen tegnap elfogadtattott elvben a városi hatóságnak a koldulás eltörlésére vonatkozó átiratában foglalt határozata; mire nézve a szükséges pénzalap- s a terv egyéb részleteire nézve a kivitelezésben adandó véleményes jelentéstételre küldöttség nevezetett ki.

Kiss István jeles zongoraművészünk számára, ki a nagytemplomi orgona átalakításánál bizonyította tehetségét, s ki a kistemplomi orgonát is felvállalta, — a ref. egyháztanács 300 ftot szavazott meg, az újabb időkben nagy haladásnak indult orgonakészítési művészetnek Franciaországban észlelése általában e tárgyban tapasztalatok gyűjtése végett. Ismerve a nevezett művész tehetségét, elmondhatjuk, hogy e csekély összeg, mind egyháznak, mind általában a hazai orgona-művészetnek javára, bőven fog kamatozni.

— **Somogyi Károly** Debreczen város volt főmérnöke s ismert polgár ma délelőtt 10 órakor meghalt. Béke poraira!

Meghaltak: decz. 25. Cz. u. Kiss Pál 71 éves szélhűdésben. H. u. Lajos Zsuzsána 1. Roza 1/4 éves bélébban. H. u. Sipos Bálintné Nagy Julia 40 éves szemrákban. Cs. u. Mózes Mihály 1. Zsuzsána 1 1/2 éves vizkórban. Decz. 26. H. u. Juhász Mihály 1. Zsuzsána 5 éves torokgyilkban. Cs. u. Diószegi Péter fi. Gábor 10 hónap. béllóban.

R o m. k a t h. decz. 17. Tróger János fi. Sándor 3 éves himlőben. Decz. 18. Molitorisz Mihály 43 éves tüdővészben.

Színházi szemle.

* Szombaton, december 25-én a debreczeni színházi nyugdíj alapítványának gyarapítására, nagy számú közönség előtt adatott: „A szigetvári vértanúk” első felvonása; ezt követé: „Ördög Róbert,” végül a „Pajkos diákok,” kedveltebb részei zárták be az élvezetekben dus színi estét.

* Vasárnap, december 26-án adatott: „Tündérfátyol,” tündérvjáték (?) 3 felvonásban, írta Toldi, zenéjét Tilt Emil; fordította Szerdahelyi József. Az előadás eredményéről nem írhatunk, miután semmit, de épen semmit nem hallottunk a roppant zaj, lármá miatt, mely a ház felső régiójában, a karzaton uralkodott. Valóban mulatságos szemle volt a magasban ez összehusult embertömeg, de egyszersmind hajmeresztő látvány is vala, mert némely tagja a publikumnak, — hogy a színpadra jó kiállításra tehessen szert, — felkapaszkodott szomszédja vállaira, mit sem törődve a szédítő mélységgel, mely közvetlenül előtte tángongott. Igaz, hogy a karzat jó jövedelmeket szokott adni vasárnaponként, és ez apénztárra nézve vajmi üdvös dolog, azonban szükség figyelmébe venni azt is, hogy a színháznak van ám még más közönsége is, s annak pedig épen nincs nyere, ha a bábeli zsinattól egy kukkot sem lehet hallani. És e kellemetlenségnek mindaddig ki lesz töve a békésebb természetű hallgatóság, — míg csak túl leend terhelve az ugy nevezett „kakas-ülő,” vagy is nem adnak ki a pénztárnál több jegyet, mint a mennyi biztosítani fogja, részint a „magas állásnak” kényelmét, részint a többi közönség hallérzékeit.

TÁRCZA.

A rágalom.

(Beszély.)

Shwartz Mária Zsófia után.

(Folytatás.)

„Agda csak nem fogsz köhögéssel a bálba elmenni?” kérdé Eduárd, bizonyos hevességgel.

„De igen, elmegyek.”

„Agda, kérlek téged mindenre a mi szent, ne tedd azt, esedezem neked, bár nem kellene egyebet tennem, mint téged igéretedre emlékeztetnem.”

„En pedig mindenesetre elmegyek, elakarok menni, mert megígértem azt a grófnak,” felelé Agda türelmetlenül.

„Agda!”

Kérés, intés, és egyszersmind fenyegetés fekiadt volt azon hangban melylyel ezt Eduard mondotta.

„Mit akarsz?” kérdé Agda, s feltekintett völégnyére, kinek homlokán a komolyság ránczokat vont össze.

„Tehát daczára annak, hogy mint völégényed kérlek, s mind orvosod tiltom, mégis határozottan el akarsz menni a bálba?”

„Igen, elhatározásom rendíthetetlenül áll,” felelé Agda daczosan.

„Jó éjt Agla,” felelé Eduard, s távozott.

A mint Agda őt távozni látta, már csaknem közel volt ahhoz, hogy szavát visszavegye, s bocsnátot kérjen, de a jobb érzelmeket csakhamar elhallgattaták anyjának anyiszor ismételt szavai, elrontod őt engedékenységgel, s azon gondolat, hogy végre mégis talán Othellót láthat kedvesében.

Ujév napján Agda igen sokat köhögött, s a tanácsos azt állította, hogy honn kell maradnia; de anyja azt felelte, hogy még sokkal rosszabb Agdára, ha a szobában kell maradnia.

Az orvos délelőtt pár percre feltekintett, de a bárlól egy szóval sem tett említést. Így tehát semmi sem lett azon jelenetekből, melyek bekövetkezését Agda biz-

Fővárosi értesítő.

— Rudolf koronaherczegről napirenden levő azon hír itt igen jó benyomást tett, hogy ő az 1872-dik évtől fogva állandóan Budán fog lakni, s ott oly nevelésben részesülend, mely őt mint Magyarország leendő királyát kellő módon előkészítse.

— Az ipartörvény feletti tanácskozmányok az osztályokban véget értek, s az osztályok megválaszták a központi bizottmányi előadókat is; a központi bizottmány kisebb bizottmányt küldött ki, hogy ez az iparkamarák, kereskedelmi testületek, czéhek és egyletek által beadott kérvényeket át tanulmányozván, jelentést tegyen a központi bizottmányhoz. E kisebb bizottmány is, mely áll Szél Kálmán, Rannicher Jakab és Erkövi Adolfból, bevégezte munkáját; és az országgyűlési elnök hírszerint, a központi bizottmányt még január 14-ke előtt, munkásságuk folytatása végett, összehívandja.

— Nagy zeneestély volt pénteken este a francia consulnál graf Castellánál, melyen Andrassy Eötvös, Lónyai, Gorove, Rajner, Bedekovics miniszterek és parancsnokló tábornok Gablenczen kívül is, igen fényes társaság jelent meg. Ott volt a török és bajor consul. A hölgyek közül gr. Andrassy Gyné, gr. Zichy Rudolfiné, gr. Szécsényi Imréné, gr. Pejachevicsné, két leányával, gr. Bethlenné Vilma leányával, gr. Pallavicini kisasszony, b. Eötvösné leányával, Lónyainé, Inkei; Batthyányiné Ella leányával s többen a képviselő házból kevesen jelentek meg az ünnepre eltávozás miatt. Először a florenczok jötszettek, aztán Pauliné énekelt, cigány banda sem hiányzott; élénken folyt a tánc a fiatalok részéről Gr. Castellanné igen szívélyes háziasszony volt.

— Ó Felsőge elrendelte, hogy azon Dalmáciában levő katonák, kik 1866 ban állítottak be, az év végén a tartalékba osztassanak be, s bár Dalmáciában maradnak, ott létük, az 1870-ik évi gyakorlati időbe beosztatik.

— B u d á n folyó hó 23-kán egy nő, azon ürügy alatt, hogy megszáradt fehér ruhát hozta, a padlásra ment, s ott egy kötéllel felkötötte magát, de a kötél elszakadt; a zajra felszaladt férje, s ott véreben fetrengve találta nejét, ki az esésközben lábszárát eltörte. A halált hiába kereste, mert az életnek visszaadott.

— U g y a n e s a k B u d á n egy az éhségtől átgyötört fiatal embert vittek ájult állapotban, a kapitány hivatalba, mely osztán ápolás alá vették.

— A t e c h n i k u s o k decz. 29-ki táncvigalmára, gr. Andrassy Gyuláné nyeretett meg bálanyául.

— I z s ó Miklós „A halálkő honvéd” szobrát Szepsi-Szentgyörgyön fogják az elesett háromszéki honvédek emlékére felállítani.

— A K i s f a l u d y társaság folyó hó 29-én tartandó havi ülésében Szász Béla, székfoglalóul „a szabadelvűek” című satyrját olvassa fel.

— A b u d a p e s t i n y o m d á s z o k önképző egyletének dalköre decz. 31-én Sylvester estélyt rendez a király utcai Valeróházban.

tosan remélte. A gróf is megjelent, boldog újévet kívánni, s mint mindig, gyöngéd szerelmes volt.

Az orvos Agdáknál ebédelt, s aztán a férfiak a teremben beszélgettek, míg a nők felöltöztek.

„Hogy van Lavina?” kérdé Agda, daczára anyja jelenlétének.

„Néha jobban, néha rosszabbul; határozott reményt még nem nyújthatok,” felelé az orvos.

„Ez ugyan szomorú jegyváltás volt,” mondá a tanácsos.

„Miféle jegyváltás?” kérdé Ljung asszony nem fekezhetve kíváncsiságát.

„Istennem, hát Lavinaé, Rubens ezredessel,” felelé a tanácsos.

Arthur hallgatva, komoran ült egy székbén.

„Hát csakugyan eljegyezte volna őt a véghetetlen gazdag ezredes?” kiáltá Ljung asszony elhalványodva.

S csaknem remegni kezdett az érdemes asszony azon gondolatnál, hogy Agda csak egyszerű orvosné fog lenni. Nem, fogadást tett e perczben magában, hogy abból ugyan semmi sem lesz, Agda grófné fog lenni, bár miibe kerüljön is az neki.

„Igen edesem, s így aztán fel van világosítva minden, bár a rozsv világ egészen más színezetet akart adni a dolognak. Már magam is csaknem tévútra voltam vezetve, s erre azon levél adott okot, melyet nekem az ezredes mutatott meg, s mely Effa által a házán levő teher megváltása tárgyában iratott.”

Pahl asszony levele volt az az ezredeshez, melyre még az olvasó emlékezni fog.

„Rubens valóban a kétségbeesésig szerelmes a szép és derék leányba s vizagztalhatlan annak betegsége felett,” jegyzé meg az orvos.

„Most Agda felkelt, hogy szobájába menjen öltözködni.”

„El fogsz jönni a bálba?” mondá Agda, Eduárdhoz fordulva.

„Nem, semmi esetre nem megyek.”

„És miért?”

„Azért Agda, mert megvagyok győződve a felől, hogy te a bál után igen beteg fogsz lenni, s nem akarom lelkiismeretem venni, hogy részt vegyek valamiben, a mi neked árt. Miután kéresem semmit nem használ, legálább nem akarok a rozsv eszköze lenni.”

„Ah, majd utánunk jössz,” mondá Agda nevetve.

— A z u j p o s t a h á z b a n olvasó és társalgó terem is lesz a hivatalnokok számára, kik az idén bált is rendeznek.

— A z o r s z á g o s l e l e n c z ü g y i t á r s u l a t alapszabályai a miniszterium által helybe hagyattak; s a társulat titkára Vasvári Kovács Ferencz felhívást tesz közzé, hogy a lelenczügynek bármily csekély áldozattal is jobbállapotban helyezésére nézve kiki segítségével járuljon. (Lakása ösz utca 2. szám 5 ajtó.)

— V o g t K á r o l y pénteken az állatkeretet látogatta meg, s a mesterséges haltenyésztésre nézve igen gyakorlati tanácsokat adott az igazgatóságnak.

Belföld.

* E p e r j e s r ö l a Honnak egy fontos hírről írnak, melyre a nevezett lappal együtt szívünköl obajtuk, hogy ne legyen igaz. Zemplénmegyének ugyanis azon vidékén, hol 1831-ben fellázadt a nép, zendülés jelei mutatkoztak decz. 20-kán. A papok által igazgatott, s a koresmabérlők által proletárságban tartott tömeg, mely fegyverrel is rendelkezik, a birtokosok és izraeliták ellen van felbőszítve. Decz. 21-én Kassáról, 22-kén pedig Szebenből és Eperjesről Homonna felé katonaság indult. Az Eperjesről kiharancsolt vadász companiában két jogász önkéntes is szolgál s gyalogol Felső-Zemplébe. A sárosmegei nép nyugodt és békés.

* S z a t h m á r m e g y é b e n a kölcei posta állomásra legközelebb oly egvént nevezett ki a n.-váradai igazgatóság, ki szakács vala Majláth Antal ő exellentiajánál, kit a nevezett hatalmas ur — talán a nekie szerzett élvezetes ebédek jutalmául — hathatós befolyása s a postaigazgatóval személyes ösmerettsége folytán ezen hivatalba beszerzett. Egyébiránt az exszakács — érzéven képessége hiányát — nincs meglegedve vagy vissza előbbi helyzetébe.

* P e s t m e g y e törvényszékének, mint az alföldön megzavart közbiztonság helyreállításával megbízott kir. biztos által kiderített bünesetek elítélésére igazságügyi rendelettel kiküldött bíróságnak decz. 22-kén Szegeden tartott nyilvános ülésben Bogár igazabban Beres Ferencz és Karsai László a reájok bizonyult rablógyilkossági bün miatt kötél általi halálraítéltek.

* A „S z é k e l y k ö z l ö n y” megszűnéséről keringő hirta „M. P.” megzáfolja.

* A m a r h a v é s z Bukovinában egész elenyészett. A véznek ezen uralkodása miatt Erdély és Bukovina között életbe léptetett övszabályok mindaddig fentartatnak, míg Eduardban a felügyeleti idő is lejárand és a szarvas marhákkal forgalom ott is felszabaduland.

* B e r e g h m e g y e a folyó évben a következő ujoncz contingenszt szolgáltatotta: a közös hadseregbe 375, a póttartalékba 31, és honvédnek 422 ember.

„Abban ugyan rettenetesen csalódom,” felelé az orvos komolyan.

„No akkor mindenesetre a lehetőség szerint vizagztalódnia kell a rendkívüli veszteség felett, vágott közbe a tanácsosné élesen, s Agdával távozott.

„Kedves Agdám,” mondá Ljung asszony a mint az ajtó maga és leánya után betette, „most szép jellemvonást mutatál. Biztosítalak, hogy az nem ér semmit oly engedékenynek lenni, mert akkor a férfiak mindent hűdegen és közönyösen vesznek. Nem gyermekem, ha azt akarod, hogy Eduard komolyan beléd szeressen, kevesebbet kell gondolnod vele, s közönyösebbnek kell lenned iránta.”

De bár mit beszélt is anyja, Agda igen elszorultnak érezte kebelét, s míg öltözött, önkénytelenül azon gondolatra jött: hátha egészen felöltözve bemenné Eduardhoz, s így szólana:

„Lásd, most felvagyok készülve a bálra, de honn maradok; bizonyosan nagyon fogna örövendni, s keblére ölelne.”

Mig Anette öltöztette, e gondolat határozattá vált nála.

A mint a világoskék selyemruhában, hajában a fehér kaméliával készen felöltözve volt, a tükörbe vidám pillantást vetett saját bájos képére, s kisetett a terembe. De a terem üres volt. Csengett. „Hol van az orvos?” kérdé a belépő inas.

„A tanácsos ural Pahl asszonyhoz ment át.”

„Lavinához, a szép derék leányhoz,” mondá Agda magában. „Nem, most már nem maradok itthon, elmegyek a bálba, el!” tevé hozzá, s párpercz múlva a kocsi elrobogott.

„Minden jól megy, megleszek boszulva,” mondá Anette kár örömmel.

A mit az orvos előle megmondott, bekövetkezett; Agda nagy beteg lett, anyja sirt és jajgatott, de anélkül, hogy őn magát kárhoznatná — E betegség tartama alatt Agda magaviselete Eduard iránt oly állhatatlan és szélszélyteljes volt, hogy az orvos, ki a leggyengédebb gondossággal viseltetett iránta, igen sokat szenvedett. Agda assankint jobban lett, de mennél egészségesebb lett, annál csodálatosabbak lőnek szeszélyei, pedig Eduardot

Bécsi dolgok.

A minsterkrisis folyvást tart; az eldöntést gr. Beust is tartóztatja, mert valószínű, hogy, ha Giskra részére dől a győzelem, ki a rendelkezési alapnak és a rendőrségnek egyenesen a ministerium alá helyezését követeli, mi most a gr. Beust körébe esik, ez utóbbi állása is megvan ingatva; a mivel aztán ismét kapcsolatba hozatik minden eddigi czáfolat daczára is, gróf Andrassy Gyulának a Lajtántuli ministerkrisisre befolyása, sőt Beust államának általa leendő elfoglalása is.

Melyik fél lesz győztes, Beust-e a ministerium kisebbségével, vagy Giskra a gr. Andrassy rokonszenvével? — előre nem tudhatni; itt ez utóbbinak jóslatát diadalt. — Schweinitz tábornok, porosz és német-szövetségi követ ő felségének bemutatja meghitelesítő iratait. — gr. Königsegg Hugó, vadászát közben kapott sérülés folytán, meghalt. — Unterschill Károly, ki Latour a lámpafára függesztett megölésében részvétel vádoltatván az 1848-iki októberi forradalom alkalmával, 1849-ben haditörvényszéki 12 évi fardozásra ítéltetett távollétében, 21 évi fardozásai után végleg megkapta vagyonát az államtól; mire nagy szüksége is volt, mert Unterschill, ki az amerikai háboruban ezredes volt, a harcz megszűnte után irnokképen tengette életét. — A hadügyministerium a tiszték házasságára vonatkozó azon rendszabályt megszüntette, miszerint egy hadtest tisztjeinek csak hatodrésze számára adható házassági engedély. Együttal a magyarországi tiszteknek is, kik eddigelé vagy készpénzben, vagy háromszoros biztosítékot képező ingatlanban tartoztak kimutatni a cautiót, az egyszerű biztosíték kimutatása is elégnék tartatik.

A dalmát csatáról.

A maini és braici fölkelők, kik irásban nyilatkoztak meghódolásuk iránt, nemcsak a fölkelésben résztvettek számára teljes amnestiát kívántak, hanem feltételül tűzték ki fegyvereiknek is megtarthatóságát; azonkívül a katonai szolgálattól végképi fölmentésök mellett, a kincstártól minden károk kifizetését, mely feltételek el nem fogadhatottak; s a mint tudjuk az alkudozások sikeretlenek is maradtak, s felbeszárkadtak a miatt, hogy le akarták tartóztatni az alkudozást vezető es. biztot. — Montenegro fejedelmének magavaselete még mindig két szint játszik. Szinleg azon czernagoriorakra, kik a fölkelést előmozdították, pénzbüntetéseket szabotat, és a fölkelőket, kik Montenegroba menekültek, lefegyvereztetette; másfelől azonban azon poboriaknak, kik a Stanjevic erődöt megtámadták, szállást adatott, és eltűri, hogy olykor-olykor a határon átmennek és a fölkelőket bizdítják az ellentállásra. — A Zupában már csendesség van, s csak olykor jön elő egykét rablási eset. Folyó hó 23-án nagyszámú küldöttség érkezett Zupából a parancsnoktól tábornokhoz, mely ő felségéhez szóló kegyelmi kérvényt nyújtott be, igérik, hogy alávetik magokat a honvédelmi törvénynek és a kormány minden rendelkezésének; megnevezik a bujtogatókat, s ezek részére nem is kérnek kegyelmet. E hírek alkalmából a Wehrzeitung megczáfolja

sokkal inkább szerette, mint valaha; de anyja és Anette folytonosan annak hidegsége fölül beszélgettek, valamint arról, hogy Eduárdot nem szereti, s hogy annak egész magaviseletében valami megfontolt kiszámítás van. Ehhez járult meg, hogy Ljungné azt igyekezett elhívetni leányával, hogy az orvos anyagi helyzetét jobban látja.

Agda a legkeserűbb kétségnek, a leghevesebb szerelemnek s azon tárgynak martaléka lón, hogy a rendkívüli szenvedély felüli fogalmait megvalósuljanak.

Igy telt egy hét a másik után, s gyógyulása lassan haladt előre. — Eduárd a maga részéről rendkívül sokat szenvedett, mert Agdát szive teljéből szerette. Annak új napján maga viselete, keserülemeket hagyott hátra lelkében. Nem titkolhatta el maga előtt, hogy a jövő nem sok jót ígér, mert szerelme tárgya már most is oly kegyetlen módon játszik érzelmeivel és igéreteivel. Eduárd azonban mindig számolt azon hatalomra, melyet Agdának iránta való szerelme arra gyakorolni fog ha az egyszer neje lesz. Ennélfogva, a menyire csak lehetett, siettetni akarta egybekelésüket; de roppant megütközésére az anyánál mindig akadályra talált, Agda pedig csak azt felelte:

„Ha a tél és nyár elmúltak, majd akkor is gondolhatok erre, s e mellett aggodalommal gondolt anyjának azon szavaira, hogy Eduárdot anyagi rossz helyzete kényszeríti az egybekelés siettetésére.

Agda felgyógyult, a nélkül, hogy egészsége Eduárd iránti személyes magaviseletében, s a gróffal való nyílt kaczerkodásaiban a legkisebb változást eredményezett volna.

Híába kereste Eduárd Agda tekintetében és magaviseletében a korábbi gyengédséget, eltűnt az, s annak helyét naponként növekvő hidegség váltotta fel. Gyaaan támadt azon gondolata:

„Talán nem is szeret már!” ekkor ugy elszorult a szegény orvos szive.

Egy májusi estén az egész Ljung család az orvos-sal és gróffal egy nyárilak felé sétált, melyet a tanácsos a várostól nem messze birt, s hol a nyarat szokták volt tölteni.

„Szabad kezemet ajánlanom Agda?” Kérdi az orvos, Agdának szemei közé tekintve. Ez kissé elpirulva elfordította tekintetét s felelé:

azon hírt, hogy Dalmatiában új csapatok szállítottának; míg ellenben más oldalról azon értesítést vészszük, hogy a Pozsonyban állomásozó 14-ik gyalogezred parancsot kapott a Dalmatiába indulásra. Mindezt öszszeszedve, úgy látszik, hogy a fölkelők, ha egyes helyeken meghódolási mozgalmak keletkeznek is, tartják magokat, s igen kemény feltételeket tűznek ki. Minek folytán a kormány kénytelen a legrosszabbra is kész lenni.

Külföld.

* N á p o l y. Az ellenzsinat tagjai nagyszerű disztrakciót rendeztek, melyen számos beszédek tartottak. Az olaszok vitték a házigazda szerepét.

Decz. 11-ikén az amerikaiak, németek és magyarok magán értekezletre gyűltek össze, melynek elnökévé Uhlic, jegyzőjévé pedig Óváry hazánkba választott. Ez értekezletnek eredménye a következő nyilatkozat lett: alólított követeli a világ különböző nemzeteinek, a következő elveket valljuk:

Proklamáljuk az értelem szabadságát a vallásos tekintély ellenében; az ember függetlenségét az egyház és állam zsarnokságával szemben; a népek solidaritását a fejedelmek és papok szövetségével szemben; a szabad iskolát a papság vallásos tanításával szemben; a jogot a kiváltsággal szemben. Nem ösmervén el más alapot, mint a tudományt a szabad államot, s benne az ember szabadságát és souveránitását mondjuk ki, és minden hivatalos egyház eltörlésének szükségét. A nőt fel kell szabadítani azon akadályok alól, melyekkel egyház és törvényhozás teljes kifejlődését akadályozzák. Valljuk a minden vallásos beavatkozástól ment tanítás szükségességét, és valljuk, hogy ez intervenciótól teljesen függetlennek kell lenni az erkölcsnek. Napoly decz. 16. 1869.

A zsinat tagjai Ricciardínál tartott általános értekezleten a fölül tanácskoztak, mi módon lehetne az ülést a rendőrség szigorú ellenőrködése mellett lehetetlen. Így még egy magánértekezletet tartottak az idegenek és az olasz szabadelvűek, melyen elhatározták, hogy a zsinat az a jövő 1870. szeptember havában, a szabad Schweiz földjén Genfben fogják megtartani. Ezen értekezlet azért is nevezetes ránk magyarokra nézve, mert annak elnökévé honfitársunk a derék Óváry Lipót választottak.

** W a s c h i n g t o n. A congressus jan. 10-ig elnapoltatott. Az Alabama kérdésre vonatkozó jegyzékek közé tétettek. Fisch államtitkár a tárgyalásoknak ujalagos felvételét kívánta. Clarendon lord azt válaszolta, hogy Anglia a legutolsó szerződési tervben sok nézetét módosította, és egy második rossz eredményt nem kockáztathat, mielőtt az alapot nem ismeri, melyen Amerika vele alkudozni akar. Anglia kész megváltoztatni a törvényeket, hogy az ily eseteknek ujra előfordulását kikerülje.

** R ó m a. A „Times” római levelezőjének tudósítása szerint a zsinatra megjelent sz. atyák elszállásoltatására a legnagyobb gond fordítattik; a pápai előrelátás nevezetesen annyira egyengeti az utat a közegyetértésre, miszerint a kétségeket nem engedi ma-

„Köszönöm, nem fogadom el; akkor elmaradnánk a társatágtól, s a gróf megígérte, hogy valami adomát fog elbeszélni.”

„Tehát többre becsülöd a gróftól nálamnál?”

„Kedves Eduárd, ne légy oly kicsinyes, enged meg, hogy ez órát a magam kedve szerint töltsöm el.”

„Vigyázz Agda, ne tégy engem szeszélyed játék-lapdjává, én nem vagyok az, ki egy nő szeszélyeinek vakon hódol, és soha nem fogom megbocsátani, ha leg-szentebb érzelmeimmel játszának, felelé az orvos komolyan.

Agda feltekintett reá, s olvashatá annak nyugodt arcán szavai igazságát, — Agda remegett s elfogadta Eduárd karját.

Május hó végefelé járt, pár nap mulva Pünköst következett. A tanácsos családja kiköltözött a szabadba. Az orvos egy szép délután kísértél a kis Liljedalba.

„Itthon van az uraság?” kérde az orvos az udvarban Anettet.

„Nincsenek itthon, a tasácos ur és neje Engdalba utaztak G. bárókhoz látogatni, felelé Anette.

„De a kisasszony talán itthon van?”

Anette hallgatott, s igen zavartan nézett ki.

„Vagy Agda is elutazott valahova?” kérde az orvos, és csodálkozva tekintett Anettere.

„Nem, nem mondhatom, hogy elutazott; de...”

„Nos, akkor tehát itthon van,” monda az orvos, s a lakházfelé közeledett.

„Ha orvos ur beakar menni, mindjárt bejelentem a kisasszonynak, jegyzé meg Anette látható örömmel s megkönnyebülten.

Anette arca és magaviselete oly különös volt, hogy az orvos agyában egy perc alatt a legkülönbébb gondolatok támadtak. — Megfogta a leányt karjánál, s mondá:

„Mért nem montad mindjárt, hogy Agda a kertben van? Megyek magam felkeresem őt.”

„Ó kedves, jó orvos ur, ne menjen, engedje meg, hadd tudósítsam előbb a kisasszonyt, hogy ön itt van, különben meg fog reám haragudni.”

Eduárd éles, firkés tekintetét vetett Anettere, s mondá:

„Mért nem akarsz, hogy magam menjek? Szólj

guk közt tanácskozn, nehogy messze hintsék az ellen-szegülés kárhuzatos magvát; e czélból a zsinat azon tagjait, kikben nincs elég bizalma, olyanok közé osztotta be, kiknek hü pápai érzelme felül teljesen megvan győződve. Egy lakosztályába a vatikánnak két ily ingatag és gyanus érzelmű sz. atya tiz erős pápa érzelmű közé van elhelyezve! A jezsuiták ügyelnek fel a rendre, az őrizetre, s lehet gondolni mily hűséggel és odaadással.

Az amerikai püspökök ugyancsak erősen viselik magukat, és hivatkoznak azon nehézségekre, melyeknek oda haza kiteve lesznek, ha a szándékolt határozatok a pápa obajtása szerint megállapítottak. A pápai syllabus az unio kebelében nagy feltűnést okozott, és a közvélemény el is itélte azt, mint a polgári társaság ellen intézett támadást. Ily körülmények közt az amerikai főpapok kijelentették, miszerint a szándékolt határozatok teljeséggel nem lehet keresztül vinni, s végrehajtani, minthogy az amerikaiak szigoruan ragaszkodnak mindenben szabadságukhoz. Erős megámadásnak leendő kiteve az olasz főpapoknak azon főlénye, mely a századokon keresztül tartott gyakorlat által nagyon megerősödött, t. i. azon joguk, hogy a pápa-választást kizárólagosan ők eszközölhetik. — Azonban minden erőfeszítés daczára is aligha fog változtatás történni ez ügyben, minthogy a pápa maga intézkedett már e kérdésben kiadott ismeretes bullája által és pedig az olasz bibornokok javára.

Legujabb.

— F i u m e, deczember 24. A Pestről visszakerkezett követelek nyilatkozatják, hogy a hírlapok által hozott kiegyezési hírek valótlanak. Fiume külön köz-igazgatást nyer, az iskolák a község kezeire fognak adadni, valamint hogy két fellebbezési törvényszék hagyatik meg, a harmadik ideiglenesen Zágrábba fog áthelyeztetni.

— R a g u s a, deczember 24. Auersperg vezér-örnagy, a politikai hatóságokat Risanoból Perastoba tette át. Risanó lesz a főhadihely. A Fiumara feletti hid, a Perastoba, valamint a Ledeniczébe Smocevacba vezető utak máris megerősítvék. A felkelők a tengertől elzárattak.

— B é c s, decz. 24. A „Vaterland” mai száma lefoglaltatott; valószínűleg a prágai munkások elfogatása iránt közlendett czikk miatt.

— K o n s t a n t i n á p o l y, decz. 24. Austria-Magyarország s a porta közt, hirszerint, egyezkedés jött létre rablók és fölkelők üldözhetésére.

Közgazdaszat.

(F.) Debr. dec. 27. A heti sertésvásár igen el volt hanyagolva, mivel az újjal megindult eső, madélig szakadatlanul esett, hízott sertést keveset hajtottak, csekély volt a kelendőség; a mult heti árak nem változtak, mint szintén a szalonárak sem. Az előheti vásárra sem hoztak semmit sem, piacunk pusztá, a közlekedés elzárt. — Időjárásunk, fojvást tartó esős, enyhős, még több esés várható, utaink állatkinzók s alig járhatók.

Bécsi tözsle, decz. 27. Cs. arany 5—83, ezüst 121—25

Felölös szerkesztő s kiadótulajdonos: **Oláh Károly.**

igazat, itt hazugságod ugy sem használ semmit, mert én mindenesetre magam oda megyek.”

„Ne haragudjék meg reám orvos ur, felelé Anette, kötevényét szeméhez emelve, mintha sirna; én nem tehetek róla, biztosíthatom kegyedet.”

„Hanem most már azt mondom, szólj szaporán!” monda az orvos, oly heves és parancsoló hangon, hogy Anette megremegett.

„A gróf...”

Többet nem mondhatott Anette, mert az orvos pár ugrással a kertben termett, s a pavillon előtt állott, honnan a két beszélgető szavai érthetően érinték füleit, —

„Agda, legyen meggyőződve afelől, hogy csak egy oly heves, lángoló szerelmem, mint az enyim, indíthatott engem arra, hogy azon rettenetes szavakat kiejtsem, melyek az imént ajkamról ellebbentek. Ó, kegyed annyiszor engedett nekem egy-egy kis reménységért, hogy kétségbeesett és örületen kell gondolnom arra, hogy kegyed már el van jegyezve. Mi marad most már nekem, midőn kegyed a másé?”

E szavak hangzottak az orvos fülébe; már épen be akart lépni, hogy a szemtelent, ki Agdához így mert beszélni, megtanítsa, hogy az neki leendő neje, a midőn őt Agda felelete egy percze visszautasította.

„En még nem vagyok senkié sem; mert eljegyezve lenni még nem annyi, mint férjnélni lenni, s még az esküvőig sok minden megváltozhatik...”

„Ebben igazad van Agda!” kiáltá az orvos belépve a pavillonba.

A gróf, ki most magát felesleges személynek tartotta, az ajtó fele indult, hogy távozzék. Az orvos engedte őt távozni, egy szót sem szolt neki.

Agda halothalvány arca rettenetes aggodalmat árult el. Remegve tekintett vőlegényére, ki nyugodtan felemelt fővel állott előtte. Tekintete, mely megindíthatlan szigort fejezett ki, mázsányi teherként nehezedett Agdára. — A szerencsétlen olvasta e tekintetben, hogy számára nincs könyörület, hogy Eduárdot visszahozhatatlanul elvesztette, — s e gondolatra megeredtek könnyei.

(Folyt. köv.)

Hirdetmény.

**debreczeni ezukorgyár
RÉSZVÉNY-TÁRSULAT**

I. Cs. részvényesei

tisztelettel felkérnek, miszerint az általuk aláírt részvény-
tőke 15 % -ját, azaz

minden 200 frtos részvény után 30 frtot o. ért.

1870. január 8 — 15-ig.

s ugyanannyit

1870. február 8 — 15-ig,

vagy a „Debreczeni ipar és kereskedelmi Bank-“ vagy a cs.
kir. kivált. „Morvaországi ipar és kereskedelmi Bank-“ nál
befizetni sziveskedjenek.

Az első rendbeli fizetés az eddig kiszolgáltatott elismer-
vényeken fog igazoltatni, míg ellenben a második részlet fize-
tése után a részvénytőke 40 % -ja lefizetését igazoló szelvé-
nyekkel ellátott ideiglenes elismervények fognak a t. cz. rész-
vényeseknek kiadtni, megjegyeztetvén, miszerint az alap-
szabály tervezet 14. §-usa értelmében

**a kitűzött határidőn túl befizetett részlethez 6 %
késedelmi kamat is számíttatik.**

Debreczen, decz. 16. 1869.

204. 3—5 **A választmány.**

**Haszonbérbe kiadó
3 vagy 6 évre
300 hold föld**

P. Tamási pusztán,

— 1200 □ öles holdokban — több szobából álló lakrészek-
kel s elegendő gazdasági épületekkel ellátva; a hozzátartozó
korcsmajaggal együtt. — Értekezhetni felőle e lapok kiadó-
hivatalában. 199. 5.

Árverési hirdetmény.

Debreczen sz. kir. város törvényesének teilekkönyvi
tanácsa részéről közhírré tétetik, miszerint a Domján István
es neje Zöld Mária közös tulajdonokat képezo s 2500 akrtra
késült czegeledtutai **2463. sz. föld.** 1 hold 500 □ öi
alul földével, melynek Domján István illető fele részére az
árveres felperes Domján Lajos javára, 1500 art s járuléka
erőjéig az **1870. sz. vézés** sel már kitűzött, a Zöld Ma-
riát illető másik fele részére is, felperes Kis Mihály javára
1200 art s járuléka erejéig, ezennel elrendelt árverés foly-
táb, most már egészben, és pedig a felek megegyezése alap-
ján a már meghirdetett határidőben, u. m. jövő 1870-ik évi
január 11-ik, szűkség esetére **február 11-ik**
napján d. u. **2 órakor,** a városaházánál, a teleklivatal helyi-
ségében, bírói árverésen el fog adatni.

Az árverési kivánók által teteendő bánatpénz 250 art.
A vételár három részletben a leütéstől 2—4 és 6 hónap
alatt fizetendő.

A többi feltételek a teleklivatalnál megtekinthetők.
Egyszersmind azok, kik az árverendő ingatlanságból
Zöld Mária Domján Istvánnal illető fele részre tulajdoni vagy
más igényt érvényesíteni vélnek, felhivatnak, hogy igényker-
seiket e hirdetménynek hirlapilag utolsó közhírré tételétől
számított 15 nap alatt, fent írt teilekkönyvi tanácsnál nyúj-
tsák be. — Kelt Debreczenben, a városi törvényesök t. könyvi
tanácsának f. évi decz. 17-én tartott üléséből. 208. 2—3

„István“ gőzmalom-társulat

Az
határozatból kibocsátott új részvényekre szóló
ideiglenes igazolványaikra
a 6-ik **részletfizetést f. hó 15-ig** nem teljesítettek, ezennel
másodsor szőlítetnek fel, annak f. hó **31-ik napjáig** késedelmi
kamatokkal együtt való eszközözlésére.
Debreczen, december 16-án 1869.

205. 1—0 **A képviselő választmány.**

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. váltótörvényeseknek f. évi decz. 13-án
10.380. sz. a kelt végzése folytán ezennel közhírré tétetik,
mikép özv. M a n ó Ferenczónó mint felperes részére Novák
Imre mint alperestől 100 art váltói tartozás s járuléka ere-
jéig lefoglalt ingóságok, nevezetesen **hazi buto-
rok,** nevezett alperesnek helybeli kismesterutcai lakásán
f. évi **decz. 28-ik** napján d. e. **9 órakor** nyilvános árve-
rés utján készpénz fizetés mellett el fognak adatni. — Mire a
venni kívánók meghivatnak.
Debreczen, decz. 19-én 1869. 207. 3—3
Mocsy József.
váltótörvényeséki kiküldött végrehajtó.

ANTALFFY LAJOS

órás Debreczenben.

(Boltja a városbaza piactérszén
levő **„Török ház“** emeleti dí-
bány, szivar- s helyeg-olvasási helyise-
gével egybekötve.)

Van szerkesztve a t. cz. közönség
figyelmébe ajánlati a legúj-saliban fel-
szerelt **órákgyártásművel,** a lehető
legjobbára **leszállított áron.**
egy évi irásbeli jótállás
mellett.

Ezüst hengeróra 4 rubin- kőre járó patent üveg- gel	15
Finomabb ar. szegélyvel ugró	8—10
Egész aranyozott com- passal	11—12
Angol minúra lapos kristály- üveggel	12—15
Gazdasági óra (remon- toir)	13—16
Ezüst horgonyórák 15 rubin kőre, patent üveg- gel, ugros	14—16
Finom angol minúra	15—18
Kettős fedéllel	15—18
Kettős fedéllel angol minúra	19—24
Remontoir	25—36
Horgonyórák, melyeket felhazni soha sem kell	40—45
8 napos pendul-óra	19—25

Ezen példaul felhozott órák olcsóságához képesti jutányos árak
mellett ajánlom arany urí és női órámat, francia 8—14 napig járó
és útó; márvány, alabástrom, bronzvas s öntvényű oku
üvegboríték alatt levő asztali és függő aranykeretes óráimat, inga
(pendul) órákban a legkisebbtől a legnagyobbig, tökéletesen kielégítő
nagy választékban.

Schwartzwaldi fali óráim hihetetlen olcsó árért,
kezde 1 art 50 krron színűn egy évi jótállás mellett.

Órákat cserébe elfogadok valódi értékükben, s mivel nálam
határozott ár van, s ára minden jószágon rajta van, a esere a t. cz.
közönség részéről igen könyű és biztos.

Vidékéről megrendelések a levél átveletétől számítva
5 nap mulva küldetnek szét, mivel elvem, csak is egész tökéletes kipró-
bált állapotban levő órákat adni ki üzletemből.

**Uj torony-órák készítését vagy ócskák
kijavítását gyorsan teljesítem.** 86. 55—

Eladó ház.
Vargautczán a 2182-ik
sz. **cserepes kőház ház-
utáni földével** együtt örök-
áron **eladó.**
Értekezhetni a bent lakó tulaj-
donossal. 180. 16—

159-dik árjegyzék

az „István“ gőzmalom gyártmányairól.
(Debreczenben költségmentesen,
kiszépíztetés mellett o. ében, kö-
telezettség nélkül).

A. Asztali dara nagy szemű	14	kr.
B. Ugyanaz apró szemű	14	—
C. Dara középszerű	12	80
D. Királyliszt	15	60
E. Lángliszt	12	80
F. Mondliszt	12	40
G. Zsemlyelisztt különös	11	40
H. Ugyanaz	10	60
I. Fehér kenyérliszt I. rendű	9	40
J. Ugyanaz II. rendű	7	60
K. Barna kenyérliszt I. rendű	6	60
L. Barna kenyérliszt II. rendű	5	60
M. Készeres liszt	7	80
N. Rozsliszt I. rendű	5	20
O. Rozsliszt II. rendű	4	—
P. Árpakása	11	—
Q. Árpakása	16	—
R. Árpakása	14	—
S. Árpakása	11	—
T. Árpakása	10	—
U. Árpakása	9	—
V. Láblist	5	—
W. Korpa	2	—
X. Árpaliszt	4	—

Minden zsákért 1 art lefize-
tendő. — E betétet azonban a vevő
visszakapja: ha a zsákot, az elviteltől
számított legfeljebb 5 hó alatt, hiba
nélkül bérmen tesen visszazárlítja.

Utánvételt mellett visszaküldött
zsákok nem fogadtatnak el.
Sima-órlás mázsáknak 60 kr.
Darálás „ „ 70 kr.
Debreczen, nov. 16. 1869.

PECCO-THEA,

fontja 2 forint 20 kr.

RHUM,

itezés palaczkokban 50 kr, 1 ft, és 1 ft 60 kr.

S H E R R Y,

egy üveg 2 art 50 kr.

Geréby és Hannignál.

206. 4—6